

Bilurin ribbaður

Fríggjanáttina er tað hent, at onkur hevur verið á eini bilasølu í Havn og ribbað alt uttanav einumbili, sum stóð har til sølu. Viskarar, kúfangarar, listar, merki, hjól, alt er tikið av bilinum.

Og eingin hevur vamaast nakað, sjálvt um tað ikki hevur verið løyverk.

Innbrot í radiobúð

Sunnunáttina hevur innbrot verið í einum radiohandli í Svørrisgøtu í Havn.

Tjóvarnir hava brotið hurðina og eru soleiðis sloppir inn í handilin at taka tveir hátalarar, stereoanlegg og bilradio.

Jolla funnin

Politíð í Havn fekk sunnudagin inn eina jolla, sum var funnin rekandi á sjnum Yviri við Strønd.

Hildið verður, at jollan hevur slitið seg leysa, men hvør eigur hana. vita teir ikki. Jollan er gullig, er tveir metrar long og hevur ein bekk.

Tann, sum heldur seg eiga hesa jolla, kann venda sær til politistjóðina, sum hevur hana í varðveitslu.

Slíkt er ikki loyvt

Fríggjadagin fekk politistjóðin í Havn inn tvær fráboðanir um burturkast, ið tveitt var úti í náttúruni.

Í øðrum førinum var vanligt húshaldsburturkast tveitt í gjónna á Skælingi.

Í hinum førinum var ein heil last av fiskaslógvi tveitt norðuri á Gjónum á Velbastað.

Politíð heldur seg við vita, hvørji tey eru, sum hava tveitt burturkastið, og politíð fer at reisa skuldsetingar móti teimum fyri brot á náttúrufrøðingarlógina.

randi

Erling Simonsen, skúlatannlækni, heldur tað vera harmiligt, at argjabørn skulu vera við sviðusóð og detta úr tannlæknaskipanini, nú kommuna teirra ikki hevur avtala longur við Havnina um tannrøki

Argjabørn:

Sleppa ikki til skúlatannlækna

Argja kommuna bíðar framvegis eftir svari, um landsstýrið vil leggja út pengarnar, so skúlabørnini sleppa til tannlækna aftur

Síðan 1. oktober hava skúlabørnini á Argjum onga tannlæknaskipan havt.

Fyrí 1. oktober gingu tey eins og havnarbørn til skúlatannlækna í Havn, men tá avtalan millum Havnina og Argir fór úr gildi 1. oktober, stóðu argjabørnini við ongum skúlatannlækna.

Argja kommuna heldur, at skúlabarnatannrøktin hevur so stóran týdning, at landið eigur at leggja út fyri kommununa, sum ikki eigur pengarnar, ið skulu til.

Kommunan hevur spurt landsstýrið, men í gjár var enn einki svar komið úr landsstýrinum.

Tá avtalan millum Havnina og Argir fór úr gildi, segði Tórshavnar býráð, at argjabørn kunnu sleppa til skúlatannlækna, um rindað varð fyri viðgerð so hvørt. Men tað bar ikki til, tí skúlatannlæknin hevur ikki umsitning til at krevja pengar inn.

Frá býráðnum fekk skúlatannlæknin greið boð, at við ongari avtalu um gjald, skuldu argjabørn ikki undir nokrum umstøðum til skúlatannlækna.

Erling Simonsen, skúlatannlækni, sigur, at hann hevur roynt at strongt á fyrí at fáa argjabørnini aftur í skipanina, men higartil

uttan úrslit. Hann hevur tosað bæði við Tórshavnar býráð og við heilsudeildina í Tinganesi. Erling Simonsen heldur tað vera meiningsleys, at skúlabørnini á Argjum á henda hátt skulu koma illa.

Ringast er hjá teimum børnunum, sum eru í viðgerð, skulu hava tenninar rættaðar. Nøkur argjabørn hava henda mánaðin havt bráfeingishjálpi fyri neyðini. Tá hava foreldrin verið noydd til at farið til privatar tannlæknar við børnunum, og rokningina hava tey fingið endurgoldna frá Argja kommunu, sigur Mia Cameron, kommunuskrivari á Argjum. Men tað er ikki nøkur skipan, sum heldur í longdini, sigur hon.

randi

víkan íð íóp

Dagny Joensen
skrivari

»Sjálvt ein dári óttast framtíðina«, nakað soleiðis sigur eitt danskt orðatak, og nú vit eru farin at geva dønnum so miklan ans, kann tað eisini hóskandi amast upp á okkum.

Ferðingin víða um í Føroyum seinastu tíðina hevur gjørt, at eg kanska ikki havi fingið so nógv við av tí, sum fór fram í fjölmiðlunum (les Havnina), men tað gevur hinvegin eisini annað at hugsa um. Umstøðurnar í Havn líkjast nevniliga ikki teimum á bygð. Har er nógva staðni alt virksemt stæðgað upp, tí flestu staðni er bert fiskivinnan á at líta, og hon hevur ikki góðar umstøður í hesum døgum, hvørki á sjógvni ella landi.

Í Havn eru so nógvir stovnar og tí eisini mánaðarlønt starvsfólk. Hóast nógvar eru arbeisleysar her í Havn, so sæst tað kortini ikki so væl aftur í býarmyndini. Tað er sum smýrls á einum elliskomnum andliti - rætta myndin er undir smýrlinum. Innast inni vita vit, at hon er har. Menniskjuni eru serfrøðingar í at lúgva fyrí sær sjálvum.

Vit hitta fólk og tosa um, hvussu ræðulig støðan er, og so skunda vit okkum viðari, keypa okkum mat og bløð, fara heim í heitu stovuna, lesa, eta, hyggja at sjónvarpi, sova og fara skundisliga til arbeisðis næsta dag, fegin um enn at hava okkurt at fara upp til.

Veruliga myndin hvørur ikki, fyrí tað sum vit skúgva hana til viks.

Føroyska samfelagið hevur must sitt sakloyst. Frá at vera sum eitt spilt barn, eru vit um at gerast vaksin. Tað er ræðandi hjá børnum at standa á gáttini og kaga inn í vaknaheimin. Tú vilt fegin vera við, har nakað hendir, men tað er ræðandi at taka støðu og hava ábyrgd av tí, sum skal byggjast upp.

Ferðingin um landið, ið var grundarlagið undir mini greinarøð, har kend og ókend fólk hava sagt sína søgu fyrí Sosialinum, er ikki hugagóð og stuttlig. Onkur vil kanska halda, at eg havi leitað eftir fólki, sum eru serliga illa fyrí, og at eg havi víkkað mæri í neyðini, við øðrum orðum, at tað er ein reingjan av veruleikanum, sum hevur verið lýst í blaðnum.

So er ikki, frásagnirnar eru bara veruligar søgur uttan smýrls av nokrum slag. Tær eru skrivaðar fyrí at prógva, at ein onnur verið er uttan fyrí vanliga tíðindaflutningin, sum vit ikki dagliga borðreiða við fyrí lesarunum.

Vilt tú vita sannleikan, so verður hann ikki skiltur á sama hátt allastaðni, sum í tí horninum í samfelagnum, har tíðindi verða smiðað. Hann er eisini óheftur av øllum teimum reglum og lógum sum verða smiðaðar, ið at hann júst fær avleiðingar fyrí vanlig fólki, ið ónga ávirkan hava á tað, sum verður samtykt á hægri stað.

Sannleikin er oftani illa lýddur, tí hann gevur okkum innlit í víðurskipti, sum vit helst vilja sleppa undan at taka støðu til.

Tá tað t.d. verður sagt, at fólk ikki eiga matartugguna, so er tað so torført at góðtaka, at vit royna at gloyma tað og hugsa um okkurt annað. Tað gerst støðan í Føroyum ikki betri av. Trupulleikarnir fara ikki burtur, um vit skúgva teir í undirvitskuna, við tí vón, at tíðin arbeisðir fyrí okkum.

Føroyar hava fingið nýtt og heldur trevsut andlit. Tað fer ikki longur at bera til at fjala alt hetta undir smýrlinum. Ein avdúking fyrí og onnur eftir verður borðreit fyrí okkum. Seinastu skakandi tíðindini um at vit, omaná allar hinar óhepnu avleiðingar, hava keypt ein peningastovn fyrí eina milliárd, ið ikki er tað pappírnið vert, sum avtalan er skrivað á, er helst tann mest skakandi í seinastuni. Hvussu er og ikki, so hevur hetta sett spurnar-tekin við, um tað yvirhøvur stendur í okkara makt einsamøll at rudda slóð fyrí einum føroyskum samfelag, við treytum, sum vit sjálvi seta.

Føroyar eru komnar til aldurs, men tað merkir ikki, at vit eru komin á gravarbakkan. Tað, at almenningurin nú fær størri innlit í, hvussu hevur verið húsast í hesum landi, er gagnligt og er við til at birta undir medvitnið hjá tí einstaka. Tað var ein harðrend medferð hetta »barnið« fekk innlit í vaknaheimin, og eingin skal seinni siga, at vit einki vistu.

Sinnisbati

Fríðbarheilið í Krossgøtu 15 er opið mánakvöld kl. 19-22.